

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

25.

KUR YER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 29-го Марта — 1838 — Wilno. Wtorek. 29-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Его Сіятельство, Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Бѣлостокскій и Минскій Генераль-Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь Долгоруковъ, 24-го ч. с. м. въ 10 часовъ вечера возвратиться изволилъ изъ Ст. Петербурга.

Санктпетербургъ, 21-го Марта.

Высочайшимъ Приказомъ отъ 16-го Марта, увольняются въ отпускъ: Генераль отъ Инфантеріи Князь Горчаковъ 1-й, за границу, для излеченія болѣзни, и Командиръ 1-го Пехотнаго Корпуса, Генераль-Адъютантъ Баронъ Гейсмаръ, къ Германскимъ минеральнымъ водамъ, для излеченія болѣзни, на пять мѣсяцевъ. (Рус. Инв.)

— Его Императорское Величество, во 2-й день сего Марта, Высочайше повелѣть соизволилъ: по случаю кончины Митрополита Греко-Унитскихъ Церквей Иосафата, Архіепископа Полоцкаго, Бѣлорусскою Греко-Унитскою Епархіею управлять Викарію его, Оршинскому Епископу Василію.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Вице-Канцлера Графа Нессельроде, о представленіи Посольства Нашего въ Парижъ, что нѣкоторые Польскіе выходцы обращаются къ оному съ просьбою о дозволеніи имъ возвратиться на родину по тому уваженію, что они вывезены были въ несовершеннолѣтніи въ отечество, и чтобы таковыя просьбы принимались въ разсмотрѣніе, если оны будутъ поданы въ теченіи одного года со времени достиженія просителями совершеннолѣтія.

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о повсемѣстномъ введеніи въ пользу городскихъ доходовъ сбора съ протеста векселей, засвидѣтельствованія и явки заемныхъ писемъ, Мнѣніемъ, Высочайше утвержденнымъ 2-го Февраля, положила постановить на предметъ сей слѣдующія правила:

1) Со всѣхъ предъявляемыхъ къ протесту векселей и съ представляемыхъ къ засвидѣствованію, судебной корроборации, или же взысканію, заемныхъ писемъ, облиговъ, облигацій и иныхъ, подъ какимъ бы то ни было наименованіемъ, долговыхъ обязательствъ, взимается въ доходъ того города, гдѣ оны акты предъявляются, сборъ по цѣнѣ, въ какую акты написаны, въ слѣдующемъ размѣрѣ:

а) Съ векселей при протестѣ оныхъ по полу-проценту.

И б) Съ заемныхъ писемъ, облиговъ, облигацій и иныхъ, подъ какими бы то ни было наименованіями долговыхъ обязательствъ и актовъ, при предъявленіи

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Яśnie Оświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Białostocki i Miński Jenerał-Gubernator, Jenerał-Adjutant Xiążę Dołhorukow, dnia 24 t. m. o godzinie 10-tej wieczorem, powrócił z St. Petersburga.

Sankt-Petersburg, 21-go Marca.

Przez Najwyższy Rozkaz pod dniem 16 Marca uwalniają się na urlop: Jenerał Piechoty Xiążę Gorczakow 1-szy, za granicę, dla wyleczenia się z choroby, i Dowódzca 1-go Korpusu Piechoty, Jenerał-Adjutant Baron Geismar, do wód mineralnych Niemieckich, dla wyleczenia się z choroby, na pięć miesięcy. (Рус. Инв.)

— Jego CESARSKA Mość, dnia 2-go teraźniejszego Marca, Najwyżej rozkazać raczył: z okoliczności śmierci Metropolity Greko-Unickich kościołów w Rosyi Jozafata, Arcy-Biskupa Połockiego, Białoruską Greko-Unicką Dyecezyą zarządzać jego Wikaryuszowi, Orszańskiemu Biskupowi Bazylemu.

— NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Jego Mość, na przełożenie najuniższe P. Vice-Kancelerza Hrabiego Nesselrode, iż Poselstwo Rosyjskie w Paryżu przedstawiło, że niektórzy wychodźcy Polscy udają się doń z prośbą, o pozwolenie im wrócenia do rodzinnego kraju z tego względu, że oni w nieletności przez rodziców byli wywiezieni i do powstania nie należeli. Najwyżej rozkazać raczył, iżby tym z liczby wychodźców, którzy w chwili opuszczenia Królestwa Polskiego i Gubernij od Polski powróconych, nie mieli jeszcze lat 15 wieku, pozwolono było podawać prośby o powrót do ojczyzny i żeby takowe były przyjmowane na rozpatrzenie, jeżeli będą podane w ciągu roku od dnia dójścia przez proszących lat zupełnych. (Oznajmiono Rz. Senatowi przez P. Min. Spraw. Wewn. 12 Lutego b. r.)

— Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Powsechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o wprowadzeniu w całém Państwie na rzecz dochodów miejskich poboru od protestacyi wexlów, poświadczenia i zajawienia pism pożyczkowych, przez Opinią, Najwyżej utwierdzoną 2-go Lutego, zamierzyła postanowić na ten przedmiot prawidła następujące:

1) Ze wszystkich podawanych, do protestacyi wexlów i od przedstawianych do poświadczenia, sądowej korroboracyi, albo do uzyskania, pism pożyczkowych, obligów, obligacyi i innych, pod jakimbykolwiek były nazwaniem, zobowiązań długowych, pobiera się na dochód tego miasta, gdzie się te akta zajawiają, pobor podług ceny, na jaką akt jest napisany, w proporcji następującej:

a) Od wexlów przy ich protestacyi po pół procentu.

I b) Od pism pożyczkowych obligów, obligacyi i innych, pod jakimbykolwiek nazwaniami długowych zobowiązań i aktów, przy ich złożeniu do poświadczenia,

къ засвидѣтельствуванію, по написаніи, по четверти, и при явкѣ по сроку, равномерно по четверти же процента.

Съ иностранныхъ, предъявляемыхъ для протеста, векселей, данныхъ на иностранныя деньги, сборъ таковой производится съ той суммы, какая составитъ по приведеніи иностранной монеты въ Россійскую.

2) Сборъ сей производится въ одинаковомъ количествѣ, какъ въ столицахъ, такъ и во всѣхъ городахъ губернскихъ, уѣздныхъ, портовыхъ, заштатныхъ и военного поселенія, а равно и во всѣхъ посадахъ и мѣстечкахъ, казенныхъ или владѣльческихъ, гдѣ только существуютъ присутственные мѣста или лица, коимъ предъявляются помянутые акты для засвидѣствованія, судебной корроборациі, протеста или взысканія, и поступаетъ, въ городахъ и мѣстечкахъ казенныхъ, въ общую массу городскихъ доходовъ, и во владѣльческихъ, исключительно на содержание полиціи и пожарной части.

3) Пріемъ всѣхъ поименованныхъ актовъ къ засвидѣствованію судебной корроборациі, протесту или взысканію, производится, по точной силѣ ст. 494, 495 и 1341 Свода Законовъ Гражданскихъ и ст. 349 Св. Уставовъ торговыхъ, слѣдующими мѣстами и лицами: Палатами Гражданскаго Суда, Лифляндскимъ Гофгерихтомъ, Эстляндскимъ Оберъ-Ландгерихтомъ, Курляндскимъ Оберъ-Гофгерихтомъ и Судами Уѣздными, Фохтейскими и Оберъ-Гауптманскими, Городовыми Магистратами, Ратушами, нотаріусами и маклерами, а равно и отряжаемыми отъ Таможни чиновниками; а въ заштатныхъ городахъ, посадахъ и мѣстечкахъ, гдѣ нѣтъ особаго городского управленія, маклеровъ и нотаріусовъ, онъ можетъ быть производимъ пребывающими въ тѣхъ мѣстахъ ставленными приставами, коимъ, для внесенія предъявляемыхъ имъ актовъ, выдаются особые за шнуромъ и печатью книги, по распоряженію Губернскаго Правленія.

4) Маклеры и нотаріусы назначаются только въ тѣхъ городахъ, въ коихъ акты предъявляются въ довольно значительномъ количествѣ. Они утверждаются въ семъ званіи установленнымъ порядкомъ съ разрѣшенія Губернскаго Начальства.

5) Маклерамъ и нотаріусамъ, согласно 534 ст. Св. Зак. Гражд., на содержаніе ихъ и канцелярскіе расходы, въ томъ числѣ и заготовленіе книгъ и уплаты установленной 516-ю статьею того же Свода пошлины въ казну, предоставляется двадцать пять процентовъ съ вносимаго ими въ городской доходъ сбора.

6) Присутственные мѣста и состоящіе въ Государственной службѣ должностныя лица, за исполненіе сей обязанности, ни какого вознагражденія отъ города не получаютъ; они не подлежатъ и платежу установленной 516-ю статьею помянутаго Свода пошлины.

7) Если предъявитель акта не внесетъ, при самомъ представленіи онаго, опредѣляемыхъ здѣсь процентовъ, то нотаріусы и маклеры, или присутственные мѣста, не возвращаютъ актовъ до уплаты процентовъ, не останавливаясь однако же запискою или засвидѣствованіемъ оныхъ. Когда предъявитель въ теченіе мѣсяца не явится и денегъ не внесетъ, то явленный актъ отсылается въ полицію для отдачи предъявителю, со взысканіемъ съ него слѣдующихъ въ городской доходъ денегъ, съ тѣмъ, чтобы оныя были отосланы въ Думу или Казначейство, куда будутъ слѣдовать, и о таковомъ распоряженіи присутственные мѣста, должностные чиновники, нотаріусы или маклеры, отмѣчаютъ у себя въ книгахъ, уведомляя и тѣ мѣста, куда къ отсылкѣ деньги назначены, а сѣи, зачисливъ слѣдующія имъ деньги въ недоимку, въ случаѣ медленности во взысканіи, ходатайствуютъ, гдѣ слѣдуетъ, о содѣйствіи.

8) Присутственные мѣста и лица, коимъ предъявляются акты, записываютъ собранныя ими, на основаніи перваго пункта, деньги въ особую заведенную для того книгу, съ объясненіемъ: когда и отъ кого, съ какого акта, сколько получено оныхъ, отмѣчая вмѣстѣ съ тѣмъ скопленіе сихъ денегъ на самыхъ актахъ и въ книгахъ, въ коихъ акты занесены съ показаніемъ N. статьи, подъ которыми деньги въ приходъ записаны.

9) Означенныя деньги, за отчисленіемъ слѣдующихъ маклерамъ и нотаріусамъ, по истеченіи каждаго мѣсяца и не позже 5-го числа, отсылаются при копіяхъ съ приходорасходныхъ книгъ за истекшій мѣсяць, въ присутственные мѣста, заведывающія городскими доходами, для причисленія къ ихъ суммамъ, а гдѣ нѣтъ таковыхъ мѣстъ, въ Уѣзныя Казначейства, для храненія. Деньги выводятся въ расходъ по тѣмъ же книгамъ, и сѣи статьи расхода очищаются надлежащими росписками.

po napisaniu, po ćwierci, a przy zajawieniu po terminie, również po ćwierci procentu.

Od zagranicznych, podawanych do protestacyi, wexlów, danych na zagraniczne pieniądze, pobor takowy czyni się od tej summy, jaka będzie po zredukowaniu monety zagranicznej na Rossyjską.

2) Pobor ten skutecznie się w jednakiej ilości, tak w stolicach, jako i we wszystkich miastach gubernialnych, powiatowych, portowych, nadetatowych i wojskowego osiedlenia, równie też i we wszystkich posadach i miasteczkach, tak skarbowych, jako i obywatelskich, gdzie tylko istnieją sądowe miejsca albo osoby, którym zajawiają się pomienione akta dla poświadczenia, sądowej korroboracyi, protestacyi lub uzyskania, i wchodzi, w miastach i miasteczkach skarbowych, do ogólnej masy dochodów miejskich, a w obywatelskich, wyłącznie na utrzymanie policyi i części pożarnej.

3) Przyjmowanie wszystkich pomienionych aktów dla poświadczenia sądowej korroboracyi, protestacyi albo uzyskania, skutecznie się, według istotnej mocy artykułów 494, 495 i 1341 Połączenia Praw Cywilnych i artykułu 349 Połączenia Ustaw Handlowych, przez następujące urzędy i osoby: przez Izby Sądu Cywilnego, Inflancki Hofgericht, Estoński Ober-Landgericht, Kurlandzki Ober-Hofgericht i przez Sądy Powiatowe, Fochtjejskie i Ober-Hauptmańskie, Miejskie Magistraty, Ratusze, przez notaryuszów i maklerów, jako też i przezznaczonych od tamożni urzędników; a w miastach nadetatowych, posadach i miasteczkach, gdzie niema osobnego zarządu miejskiego, maklerów i notaryuszów, przyjmowanie to może być skuteczniane przez mieszkających w tych miejscach przystawów oddziałowych, którym, dla wpisania podanych im aktów, wydają się osobne sznurowe z pieczęcią księgi, z rozporządzenia Rządu Gubernialnego.

4) Maklerowie i Notaryuszowie naczynają się w tych tylko miastach, w których akta zajawiają się w dość znacznej ilości. Utwierdzają się oni na tym urzędzie ustanowionym porządkiem z dozwolenia Zwierzchności Gubernialnej.

5) Maklerom i Notaryuszom, według 534 artykułu Połączenia Praw Cywilnych, na ich utrzymanie i rozchody kancelaryjne, w liczbie tej i sporządzenie ksiąg i opłata ustanowionej 516 artykułem tegoż połączenia poszliny do skarbu, zostawuje się dwadzieścia pięć procentów od wnoszonego przez nich do miejskiego dochodu poboru.

6) Urzędy sądownicze i zostające w służbie Państwa osoby obowiązkowe, za wypełnienie tego obowiązku, żadnego wynagrodzenia od miasta nie otrzymują; nieulegają oni i płaceniu ustanowionej 516-m artykułem pomienionego Połączenia poszliny.

7) Jeżeli ukaziciel aktu, przy samém jego przedstawieniu, nie opłaciznaczonych tu procentów, tedy notaryuszowie i maklerowie, albo urzędy sądowe, nie powracają aktów, dopóki nie będą opłacone procenta, nie czyniąc jednakże trudności co do ich wpisania albo poświadczenia. Kiedy ukaziciel w przeciągu miesiąca nie zgłosi się i pieniędzy nie opłaci, tedy zajawiony akt odsyła się do policyi dla oddania ukazicielowi, z uzyskaniem od niego należących do miejskiego dochodu pieniędzy, z zastrzeżeniem, ażeby te pieniądze odesłane były do Rady Miejskiej albo Podskarbstwa, gdzie będzie należało, i o tém rozporządzenia miejsca urzędowe, urzędnicy obowiązkowi, notaryuszowie albo maklerowie, adnotują u siebie w księgach, uwiadamiając i te miejsca, dokąd naznaczone są pieniądze dla odesłania, a miejsca te, należące im pieniądze policzywszy do załegłości w razie nieprędkiego uzyskania, starają się, gdzie trzeba, o pomoc.

8) Urzędowe miejsca i osoby, którym okazują się akta, zapisują zebrane przez nich pieniądze, na osnovie pierwszego punktu, do osobno zaprowadzonych na to ksiąg, z wyrażeniem: kiedy i od kogo, od jakiego aktu, ile ich otrzymano, zapisując razem otrzymanie tych pieniędzy na samych aktach i w księgach, do których akta są wciągnięte z wykazaniem N. artykułu, pod którym pieniądze do przychodu są zapisane.

9) Pomienione pieniądze, po odtrąceniu należących maklerom i notaryuszom, po upłynieniu każdego miesiąca, i nie później nad dzień 5-ty, odsyłają się przy kopiach z ksiąg przychodu i rozchodu za miesiąc upłyniony, do miejsc przychodowych i zawiadujących dochodami miejskimi, dla przyłączenia do ich sum, a gdzie tych miejsc nie ma, do Powiatowych Podskarbstw, dla chowania. Rozchod pieniędzy do tychże ksiąg wpisuje się, a te artykuły rozchodu poświadczają się należytemi росписами.

10) Въ случаѣ промедленія въ отсылкѣ денегъ, нотаріусы и маклеры подвергаются штрафу: въ первый разъ пятидесяти рублей, во второй вдвое, въ третій отрываются отъ сихъ должностей и предаются суду. Упущеніе же въ томъ членовъ присутственных мѣстъ и должностныхъ лицъ, предается разсмотрѣнію и законному постановленію Губернскихъ Правленій.

11) Книги въ началѣ каждаго мѣсяца и также не поздне 5-го числа, свидѣлствуются на основаніи общихъ правилъ: въ присутственныхъ мѣстахъ, тѣми лицами, на коихъ возложено вообще свидѣтельство суммъ оныхъ, а у нотаріусовъ и маклеровъ однимъ изъ членовъ Думы, Магистрата или Ратуши, отражаемымъ по журналамъ Общаго Присутствія; по окончаніи года, онѣ отсылаются на ревизію въ Казенныя Палаты: отъ присутственныхъ мѣстъ и должностныхъ лицъ непосредственно, а отъ нотаріусовъ или маклеровъ чрезъ Думы или Ратуши.

12) Какъ наблюденіе за сохраненіемъ въ нотаріальныхъ и маклерскихъ книгахъ надлежащаго порядка, по силѣ 522 ст. Св. Закон. Граж., лежитъ на Узднскихъ Страпчихъ, то на нихъ возлагается неослабный надзоръ и за правильнымъ сборомъ денегъ, а равно и за вѣрнымъ отправленіемъ оныхъ по принадлежности.

13) Если, при свидѣтельствѣ книгъ или въ послѣдствіи, будетъ открыто, что въ Думу или Казначейство отосланы были не всѣ слѣдующія деньги сполна, то недоплаченная сумма немедленно взыскивается съ удержавшихъ оную; виновные въ умысленной утайкѣ денегъ предаются суду, а сдѣлавшіе сіе лишь по ошибкѣ или упущенію, подвергаются штрафу вдвое противъ тѣхъ суммъ. (Опубл. Прав. Сен. 4 Марта 1838 г.) (С. В.)

Варшава, 10-го Марта.

Нынѣшній разливъ рѣки Вислы, былъ въ особенности бѣдствененъ для прибрежныхъ мѣстъ. Отъ морозовъ, внезапно наступившихъ послѣ вскрытія рѣки, ледъ остановился въ разныхъ мѣстахъ огромными массами и преградилъ свободное теченіе воды. Слѣдствіемъ этого было необыкновенное наводненіе, затопившее на значительное разстояніе, прибрежныя мѣста въ Варшавѣ и селенія, по рѣкѣ расположенныя въ губерніяхъ Мазовіцкой и Сандомирской. — Возвышеніе водъ началось съ 19 Февраля (1 Марта), и было столь быстро, что жители мѣстъ, подвергшихся наводненію, не успѣли оставить своихъ жилищъ и почти мгновенно лишились всякаго сообщенія. При высотѣ воды, доходившей подъ Варшавою до 19 футовъ, они принуждены были искать себѣ убѣжища на кровляхъ домовъ, и даже костеловъ, подвергаясь суровости погоды и недостатку въ жизненныхъ потребностяхъ.

Съ полученіемъ первыхъ о томъ донесеній, по главному управленію Внутреннихъ дѣлъ, немедленно были приняты самыя дѣятельныя мѣры къ спасенію людей и ихъ имуществъ и къ подавію возможной, на первый случай, помощи. Люди всѣ безъ исключенія счастливо перевезены на лодкахъ въ ближайшія безопасныя мѣста. Большая часть скота также спасена. Для немѣвѣщихъ пристанища пріисканы по близости помѣщенія и на пропитаніе ихъ назначены особыя суммы. Въ то же время поручено Варшавской Полиціи, стараться доставить работу за плату тѣмъ, которые искали убѣжища въ Варшавѣ. Для больныхъ устроены временныя больничныя учрежденія съ потребными медицинскими пособіями.

Между тѣмъ разные благотворительныя заведенія, нѣкоторые духовныя братства и весьма многіе частныя люди, движимые чувствами христіанскаго состраданія, соревнуя Правительству, поспѣшили принять дѣятельное участіе въ пособіи потерпѣвшимъ. Значительныя добровольныя приношенія въ деньгахъ и сѣстныхъ припасахъ, сдѣланы въ самое короткое время и безпрерывно продолжаются. Наконецъ нѣкоторые особы высшаго общества, отличающіяся талантами и благотворительностію, предположили дать концертъ, съ котораго весь сборъ, безъ сомнѣнія весьма значительный, будетъ обращенъ на тотъ же предметъ.

Принимая дальнѣйшія мѣры къ обеспеченію участи потерпѣвшихъ отъ наводненія, и имѣя въ виду, что сборъ для нихъ пожертвованій въ разныхъ мѣстахъ, какъ это нынѣ дѣлается, и распредѣленіе оныхъ по произволу разныхъ лицъ, даже и неуполномоченныхъ Правительствомъ, влекутъ за собою медленность въ дѣйствіяхъ, неуравновѣшенность въ пособіяхъ и другія неудобства, Совѣтъ Управленія Царства, по представленію Главнаго Директора, представляющаго въ Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, постановилъ: для достиженія вполнѣ цѣли

10) W razie przewłoki w odesłaniu pieniędzy, notaryuszowie i maklerowie ulegają sztrafowi: za pierwszy raz pięćdziesięciu rubli, za drugi dwa razy tyle, za trzeci raz usuwają się od tych obowiązków i oddają się pod sąd. Uchybienie zaś w tém członków miejsc urzędowych i osób obowiązkowych oddaje się pod rozpatrzenie i prawne postanowienie Rządów Gubernialnych.

11) Księgi na początku każdego miesiąca, także nie później, jak dnia 5-go poświadczają się na podstawie powszechnych prawideł: w miejscach urzędowych, przez te osoby, na które włożone jest wogólności poświadczanie tych summ, a u notaryuszów i maklerów przez jednego z członków Rady Miejskiej, Magistratu albo Ratusza, wyznaczonych przez żurnal Ogólnego Urzędu; po upływie roku, odsyłają się one na rewizję do Izby Skarbowych i osób obowiązkowych bezpośrednio, a od notaryuszów albo maklerów przez Rady Miejskie albo Ratusze.

12) Ponieważ postrzeganie około zachowania w notaryuszowskich i maklerskich księgach należytego porządku, na mocy 522 artykułu Kołączenia Praw Cywilnych, włożone jest na Powiatowych Strapczych, tedy wkłada się na nich ścisły nadzor i około zgodnego z prawidłami poboru pieniędzy, równie też i nad regularnem ich odsyłaniem, gdzie należy.

13) Jeżeli przy poświadczaniu ksiąg albo w czasie późniejszym, będzie odkryto, że do Rady Miejskiej albo Podskarbstwa odesłane były nie wszystkie należne pieniądze w zupełności, tedy niedopłacona suma niezwłocznie uzyskuje się z tych, którzy ją zatrzymali; winni zaś umyślnego utajenia pieniędzy oddają się pod sąd, a ci, którzy uczynili to przez omyłkę albo niedbalstwo, ulegają sztrafowi dwa razy większemu w porównaniu do tych summ. (Op. przez R. Sen. 4-go Marca 1838.) (G. S.)

Warszawa 10-go Marca.

Tegoroczny wylew Wisły zrzucił szczególnie dotkliwą klęskę nadbrzeżnym mieszkańcom. Z powodu następujących mrozów, zaraz po puszczeniu rzeki, otworzyły się na niej w różnych miejscach zatory i zatamowały odpływ wody. Skutkiem tego było nadzwyczajne wezbranie rzeki, które zalało w znacznej przestrzeni nadbrzeżne okolice Warszawy, tudzież wiele wsi w Gubernijach Mazowieckiej i Sandomirskiej. Woda zaczęła przybywać 19 Lutego (1 Marca) i to tak nagle, że mieszkańcy zalanych okolic nie zdążyli opuścić swych mieszkań, i w jednej prawie chwili wszelki związek mieli sobie przecięty. Wysokość wezbranej wody, która pod Warszawą dochodziła do 19 stóp, zmusiła ich szukać schronienia na dachach domów, a nawet kościołów, wystawiając ich na ostrość powietrza i brak żywności.

Po dójściu pierwszych o tém doniesień do Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego, przedsięwzięto niezwłocznie najskuteczniejsze środki dla ocalenia mieszkańców i ich mienia, tudzież dla udzielenia im w pierwszej chwili potrzebnej pomocy. Wszyscy bez wyjątku ludzie przewiezieni zostali szczęśliwie naczółtach do najbliższych bezpiecznych miejsc. Ocaloną niemniej została większa część ich dobytku. Dla niemających schronienia obmyślono w pobliskiej przytułku, a na wyżywienie ich przeznaczono fundusze. Jednocześnie polecono policji warszawskiej, aby starała się zatrudnić za zapłatę tych, którzy przybyli szukać przytułku w samej Warszawie. Dla chorych urządzono tymczasowe infirmary i zapewniono im pomoc lekarską.

Obok tego rozmaite dobroczynne zakłady, nie które duchowne bractwa i znaczna liczba prywatnych osób, powodowana uczuciem chryścijańskiej litości, idąc w pomoc usiłowaniam Rządu, pośpieszyła, z niesieniem śpiesznej pomocy nieszczęśliwym. Niebawem złożone zostały znaczne ofiary, tak w pieniądzech, jako i w żywności, i takowe ciągle się pomnażają. Wreszcie, niektóre znakomite osoby, znane z talentów i dobroczynności, zamierzyły na tenże cel dać koncert, z którego bez wątpienia znaczny dochód spodziewać się należy.

W tym stanie rzeczy, Rada Administracyjna Królestwa, obmyślając dalsze środki zapewnienia losu nieszczęśliwych, prowadzą dotkniętych, i mając na uwadze, że zbieranie dla tychże składek w rozmaitych miejscach, jak to się obecnie dzieje, oraz dowolne rozdzielanie tychże przez osoby, które nawet upoważnienia od Rządu do tego nieposiadają, pociąga za sobą zwłokę w działaniach, nierównosć w pomocach, tudzież inne niedogodności; w skutek przedstawienia Dyrektora Głównego Prezylującego w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego, postanowiła, w celu zupełnego dopięcia zamiaru

благотворительныхъ приношеній, сосредоточить всѣ распоряженія по сему важному предмету въ одномъ мѣстѣ, въ вѣдѣніи особаго Комитета. Комитету сему предоставить:

1. Принять въ свое вѣдѣніе всѣ денежныя пожертвованія, какъ до сего времени въ пользу потерпѣвшихъ отъ наводненія сдѣланныя, такъ и на будущее время поступить могущія; на сей конецъ объявить повсемѣстно, что всѣ приношенія должны поступать въ комитетъ.

2. Приведеніе въ извѣстность потерь жителей начато уже мѣстными начальствами: комитетъ озабочится, чтобы дѣло это было ведено съ должнымъ безпристрастіемъ и всевозможною поспѣшностію, дабы помощь разореннымъ могла быть дѣйствительною и своевременною.

3. Между тѣмъ принять нынѣ же мѣры къ надлежащему призрѣнію всѣхъ оставившихъ свои жилища, до того времени, пока наступитъ для нихъ возможность снова возвратиться въ оныя. Комитетъ постарается обезпечить имъ пріютъ и пищу, а въ особенности, по сношенію съ Полиціею, пріискать для нихъ работу, чтобы предупредить въ самомъ началѣ нищенство и бродяжество. Всѣ сдѣланныя донесенія по сему предмету распоряженія благотворительными заведеніями, духовными братствами и частными людьми, имѣютъ состоять теперь подъ руководствомъ Комитета.

4. По приведеніи въ извѣстность всѣхъ потерь, комитетъ займется оказаніемъ помощи пострадавшимъ, какъ въ видѣ пособія изъ добровольныхъ пожертвованій, такъ и въ видѣ ссуды изъ ассигнованнаго уже на сей предметъ правительствомъ капитала. При семъ распределеніи Комитетъ не оставитъ принять въ соображеніе сдѣланныя уже пособія нѣкоторымъ семействамъ, какъ Правительствомъ такъ и частными людьми. Именные списки лицъ, которымъ оказано будетъ пособіе, равно какъ и первоначальный планъ своихъ дѣйствій, Комитетъ сообщитъ Правительственной Комиссіи внутренняхъ дѣлъ для распоряженія объ оказаніи ему въ чемъ нужно содѣйствія со стороны разныхъ начальствъ или испрошенія разрѣшенія высшей власти по тѣмъ предметамъ, которые того требовать будутъ.

Въ составъ сего Комитета назначены: предсѣдательствующимъ, Генералъ отъ кавалеріи Графъ *Ожаровскій*; членами Епископъ *Хмѣлевскій*, Суфраганъ и управляющій Варшавскою Епархіею; свиты Его Императорскаго Величества Генералъ-Маіоръ *Окуневъ*; Гражданскій Губернаторъ Мазовецкой Губерніи Графъ Францискъ *Потоцкій*; Статсъ Совѣтникъ *Скарбекъ*; исправляющій должность Варшавскаго Президента Статсъ Референдарій *Грайбнеръ*; Графъ *Лубинскій*; Каноникъ Краковскаго Катедральнаго собора *Розвадовскій*; Каноникъ *Кржижановскій*; Людвигъ *Дмушевскій* и Іосифъ *Келлеръ*. (О.Г.Ц.П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 23-го Марта.

Донесеніе изъ Песта о тамошнемъ наводненіи содѣржитъ еще слѣдующее извѣстіе: „Пестъ на четверть вѣка отодвинулся назадъ! Вода 15 ч. возвышалась весь день и ночью на 16 ч. достигла неслыханной въ лѣтописяхъ высоты. Весь городъ и его окрестности стояли подъ водою, нѣсколько только небольшихъ пунктовъ города видны были какъ оазы въ пустыни, и половина народонаселенія города тѣснилась туда, ища убѣжища отъ разъяренныхъ стихій. Но еще ужаснѣйшее бѣдствіе, нежели вода, было обрушеніе домовъ. Непрохво построенные дома въ предмѣстіяхъ валились по сотнямъ вмѣстѣ; даже нѣкоторые большія зданія города, постигнула подобная участь. Во всемъ городѣ трудно найти домъ, который не былъ бы болѣе или менѣе поврежденъ. Многіе будто чувствовали землетрясеніе. Ни въ одномъ домѣ не было безопасно, вездѣ каждому угрожала мечъ смерти. Кто могъ, старался спастись, — но какъ трудно было выполнить это! Не было достаточнаго количества транспортныхъ судовъ для доставленія всемъ нуждающимся въ помощи. Ужасный былъ видъ въ предмѣстіяхъ, гдѣ жители сидѣли на крышахъ завалившихся домовъ своихъ и просили помощи. Бѣдствіе было невыразимо. Сколько людей сдѣлалось жертвою сего страшнаго происшествія, неизвѣстно еще до сихъ поръ, но несомнительно, что число должно быть очень значительное. Ко всему этому присоединился еще голодъ. Хлѣба не было совершенно, а всѣ другіе жизненные припасы, были въ двое дороже обыкновеннаго. Маса было довольно; скотъ били по улицамъ и за умеренную цѣну можно было имѣть сколько угодно; но рѣдко кто имѣлъ случай варить и вездѣ требовали приготовленнаго кушанья, особенно хлѣба. Гостинницы всѣ почти были заперты, и ничего не-

добровольныхъ офіар, wszelkie w tym waŕnym względzie przedsiębrane śródkі połączyć i poddać pod kierunek oddzielnego komitetu, którego obowiązkiem będzie:

1. Objąć pod swój zarząd wszelkie ofiary pieniężne, tak dotąd na korzyść mieszkańców klęską wylewu dotkniętych uczynione, jako też i te, które w przyszłości wpłynąć mogą, a zarazem podać do wiadomości powszechnej, że wszelkie w tym celu składane dary do komitetu wnoszone być mają.

2) Gdy władze miejscowe zajęły się już wykazaniem strat doznanych przez mieszkańców; przeto komitet czuwać ma nad tѣm, ażeby czynność ta załatwioną była przy zachowaniu ścisłej sprawiedliwości, i z naleŕytnym pośpiechem, ażeby pomoc świadczona poszkodowanym była stosowną i w porze właściwej udzielaną.

3) Przedsięwziąć jednocześnie śródkі, zmierzające do udzielenia przytułku tym, którzy opuścili swe mieszkania, do czasu, dopóki do tychŕe wrócić nie będą mogli. W tym celu staraniem Komitetu być ma zapewnienie im schronienia i żywności, a nadto pozyskanie się z Policją, obmyślenie dla nich zatrudnienia, któreby zapobiegło wótcęstwу i ŕebractwu. Wszelkie działania Instytutów dobroczynnych, Bractw duchownych i osób prywatnych, w widokach powyŕszych, mają odtąd zostawać pod wiedzą Komitetu.

4. Skoro wszystkie straty wykazanemi zostaną, Komitet przystąpi do udzielania pomocy poszkodowanym, już to tytułem zasiłku z ofiar dobrowolnych, już to sposobem pożyczki z funduszu, jaki na ten przedmiot przez Rząd wyznaczony już został. Przy udzieleniu tego wsparcia, komitet winien mieć na względie pomoc, udzieloną już niektórym familiom, tak przez Rząd, jako i przez osoby prywatne. Listy imienne osób, którym Komitet udzielić zamierzył wsparcie, tudzież zasady, których trzymać się postanowił, obowiązany będzie tenŕe Komitet przedstawić Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, która wyda ze swej strony rozporządzenia, zmierzające do zapewnienia mu pomocy władz wszelkich, i w miarę uznanej potrzeby wyjednywać będące decyzje władz wyższych w przedmiotach, które tego wymagać będą.

Do składu pomienionego Komitetu powołani zostali: na prezydującego Generał Jazdy Hr. *Oŕarowski*, a na Członków: JX. *Chmielewski*, Suffragan i Administrator Archidiecezyi Warszawskiej, ze Swity Jęgo Cesar-skiej Mości Generał-Major *Okuńew*, Gubernator Cywilny Gubernii Mazowieckiej Hr. Franciszek *Potocki*, Radzca Stanu *Skarbek*, Referendarz Stanu p. o. Prezydenta Miasta Warszawy *Grajbner*, Hr. *Łubieński*, JX. Kanonik Katedralny Krakowski *Rozwadowski*, JX. *Krzyŕanowski*, Ludwik *Dmuszewski* i Józef *Keller*. (G.R.K.P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R I A.

Wiedeń, 23 go Marca.

Z Pestu udzielają jeszcze następującą wiadomość o tamecznej powodzi: „Pest o ćwierć wieku w tył się cofnął! Przez dzień cały d. 15 woda przybierała i w nocy na 16, doszła do takiej wysokości, jakiej w rocznikach przykłądu nie ma. Całe miasto z okolicami było pod wodą; kilka zaledwo niewielkich punktów miasta, wystawiały jak oazy w pustyniach i połowa ludności miasta ciskała się tam, ażeby znaleźć schronienie przed rozlukanym żywiołem. Lecz okropniejszą jeszcze klęską od wody, było zapadanie domów. Zle budowane domy na przedmieściach scianami waliły się razem, niektóre nawet z większych budowli doznały podobnego losu. Trudno jest znaleźć jeden dóm w całym mieście, któryby mniej lub więcej nie był uszkodzony. Wiele osób czuć miało tręśnienie ziemi. Żaden dom nie był bezpieczny; wszędie nad głową kaŕdego wisał miecz śmierci. Kto mógł, szukał ratunku, — lecz jak trudno było go znaleźć. Brakowało dostatecznej ilości statków przewozowych, ażeby kaŕdemu potrzebującemu dać pomoc. Okropny był widok na przedmieściach, gdzie mieszkańce, siedząc na dachach zawalonych domów, wołali ratunku. Nędra jest do nieopisania. Jak wiele ludzi stało się ofiarą tego strasznego wypadku, dotąd nie można jeszcze wyliczyć; lecz łatwo daje się wyjaśnić, że liczba musi być bardzo wielką. Do wszystkiego tego głód się jeszcze przyłączył. Chleba całkiem brakowało, a wszelka inna żywność, była prawie w podwójnej cenie. Na mięsie nie zbywało; zabijano bydło na ulicach; i za cenę umiarkowaną, można go mieć było, ile kto chciał; lecz rzadko kto mógł to zgotować i wszędie wołano o pokarm przygotowany, szczególniejo chleb. Wszystkie prawie hotele były zamknięte i nie można było oprócz nędnego wina za podwójną cenę. Woda studzienna

ровъ съ Министерствомъ. Извѣстїя эти дѣйствовали благопрїятно на курсы французскихъ фондовъ. На вчерашней биржѣ исключительно занимались акціями общества для распространенія изобрѣтенія гальванизованнаго желѣза. Изобрѣтеніе это состоитъ въ томъ, что желѣзо предохраняетъ отъ ржавчины и доставляетъ ему постоянный серебряный цвѣтъ. — На сегодняшней биржѣ согласіе Короля Нидерландскаго опять сдѣлалось невѣрнымъ, послѣ чего курсъ французскихъ ассигнацій понизился. Впрочемъ письма изъ Амстердама и Брюсселя, подписаніе Королемъ трактата представляють несомнительнымъ.

— Изъ Логроño отъ 13 ч. увѣдомляютъ слѣдующее: „Курьеръ изъ Лодозы доставилъ намъ извѣстїе, что Карлисты пользуясь отсутствіемъ Генерала *Леона эль Конде*, съ 20 баталіон. и 9 эскадр. перешли чрезъ Эбро. Двѣ дивизіи изъ Логроño и Гаро идутъ теперь по направленію къ Тертуллиѣ, чтобы опередить Карлистовъ и воспрепятствовать имъ войти въ горы Форка и въ провинцію Бургоса. *Эспартеро* самъ начальствуетъ надъ этими двумя дивизіями.“

— Письмо съ Наварскихъ границъ отъ 17 Марта увѣдомляетъ: „Генераль *Эсгвіа* который сидитъ въ заключеніи въ замкѣ Ст. Грегоріо, опасно боленъ и сомнѣваются на счетъ его выздоровленія. Говорятъ, что *Донъ-Карлосъ* съ своими войсками обратится въ Арагонію. Изъ молодыхъ Карлистовъ изъ Гериани, принадлежащихъ къ послѣднему набору произведенному *Донъ-Карлосомъ*, 80 чел. по повелѣнію *О'Доннелла* арестованы и отправлены въ Санъ-Себастьянъ гдѣ получатъ помѣщеніе и содержаніе.“

22-го Марта.

Король поручилъ Морскому Министру отступить городу Альби 5,000 килогр. бронзы для сооруженія монумента извѣстному мореплавателю *Лапейрузу*.

— Герцогъ *Александръ Виртембергскій* съ женою, вчера прибылъ въ Парижъ. — Въ Тюйлери все занимаютъ избраніемъ чрезвычайныхъ Пословъ по случаю коронаціи Королевы *Викторіи* и Императора *Фердинанда*. Полагаютъ, что Графъ *Флаго* будетъ избранъ въ Лондонъ а Герцогъ *Броли* въ Медіоланъ. — По донесеніямъ *Messenger*, Президентъ Совѣта во вчерашнемъ у него собраніи, прямо объявилъ, что кабинетъ вовсе не думаетъ о своемъ преобразованіи.

— Министерскій вечерній журналъ содержитъ слѣдующую телеграф. депешу изъ Тулона отъ 19 ч., которая увѣдомляетъ о неслыханномъ въ парламентарскихъ лѣтописяхъ, происшествіи при выборѣ: „Бастіа 13-го ч. вмѣсто Генерала Горація Себастьяни, наименовала депутатомъ Генерала *Паоли*, который давно уже умеръ въ Англіи. При выборѣ семь, который долженъ быть уничтоженъ Палатою, имѣли въ виду выиграть достаточное время, для узнанія объ общественномъ мнѣніи на счетъ рѣшительнаго выбора.“

— Когда во вчерашнемъ засѣданіи Академіи Наукъ, говорили о снабженіи инструкціями участвующихъ въ предполагаемой ученой экспедиціи въ Алжиръ, Г. *Бори-де-Сентъ Винсанъ* советовалъ начать съ Константины, такъ какъ неизвѣстно, долго ли сія провинція останется во владѣніи Франціи.

— *Sentinelle des Pyrenées* подтверждаетъ извѣстїе о движеніи Карлистскихъ войскъ къ Віанѣ, но вовсе не сообщаетъ о переходѣ чрезъ Эбро. Девять баталіоновъ подъ начальствомъ *Герге* окружили сіе мѣсто, и Генераль велѣлъ перевести туда изъ Толозы батарейныя орудія. Но осаду сію почитаетъ помянутый журналъ только, военною уловкою, чтобы отклонить вниманіе *Эспартеры*. (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Римъ, 13-го Марта.

Нѣсколько уже дней проходить слухъ, что въ нѣкоторыхъ частяхъ города, показались холерные припадки, что многихъ привело въ ужасъ. Но врачи убѣдительно объявили, что эти случаи вовсе не имѣютъ связи съ холерою и ихъ можно приписать сырой погодѣ. Для успокоенія публики ожидаютъ офиціальнаго опроверженія слуха.

И с п а н і я.

Мадридъ, 14-го Марта.

Вчера вечеромъ Королева давала продолжительную аудіенцію Г-ну *Офаліа* и Генераламъ *Кордовѣ* и *Сеоне*, въ которой опредѣлено, что Генераль *Кордова* приметъ команду войска а Генераль *Сеоне* команду въ Мадридѣ. Но оба Генерала принимаютъ это только съ такимъ условіемъ, что *Эспартеро* прежде нежели отобрана будетъ у него команда, призванъ будетъ въ Мадридъ. Для сего немедленно отправленъ къ нему курьеръ, но сомнѣваются, чтобы онъ прибылъ въ такомъ случаѣ. (A.P.S.Z.)

послѣдствіи доктрынерами а Министерствомъ. Вѣдомости те помыслили дѣлались на курсахъ бумагъ французскихъ. Лечъ выключеніе правъ займывано сія на вчерашней биржѣ акціями товарищества, для розсѣренія выназку желѣза гальванизованнаго. Выназку тен заварива сія въ тѣмъ, же заберечь желѣзо од рдзы и надаетъ му твѣтъ сѣбѣрны поѣтъск. — На дзисейсей биржѣ, прѣчѣленіе сія Крѣла Нидерландскіе знову стаѣ сія нѣпѣвнѣмъ, по чѣмъ курса бумагъ французскихъ спадѣтъ. Зресѣтъ лѣсты з Амстердаму и Брухеллі подаетъ за нѣвѣтъпливе, подпѣсаніе трактату прѣчъ Крѣла.

— Доносѣтъ з Логроño под д. 13 со настѣпуетъ: „Прѣчъ гоїца з Лодозы отрималисѣмъ вѣдомѣстѣ, же Каролѣсѣи, корзѣстѣяѣ з нѣобѣчносѣи Жѣнерала *Leon-el-Conde*, въ 20 баталіонѣвъ и 9 швѣдрѣновъ прѣчѣравѣлі сѣ прѣчъ Эбро. Двѣ дѣвѣзѣы з Логроño и Гаро идѣтъ въ тѣчѣхвѣлі въ кѣеруку на Тертуліа, ажебы въпрѣдѣзѣи Каролѣстѣвъ и прѣсѣзѣкодѣзѣи имъ вѣйсѣіа въ гѣры Форѣа и до прѣвѣнѣцы Буѣгос. *Espartero* самъ жѣстъ на чѣелѣ тѣчъ двѣчъ дѣвѣзѣы.“

— Въ лѣсѣіе од гранѣи Наварры под 17 Марѣа чѣытамы: „Жѣнералъ *Eguia*, кѣтѣрѣ сѣдѣзі въ нѣволѣ въ замкѣ Ст. Грегоріо, мѣчно жѣстъ чѣры и вѣтъпѣа о жѣго въздѣровѣніу. Мѣвіѣтъ же *Don Carlos* зъ воѣскѣіемъ своѣмъ вѣйдѣіе до Арагоніи. Зъ мѣлодѣчъ Каролѣстѣвъ з *Hernani*, кѣтѣрѣы налѣжѣлі до остѣтнѣго набѣру, наказѣнаго прѣчъ *Don-Carlosa*, 80 лѣдѣіъ на розказъ Жѣнерала *O'Donnel* зостаѣто арѣсѣтѣванѣчъ и одпрѣвѣдѣзѣнѣчъ до Ст. Себастіанъ, гдѣіе отримѣяѣтъ мѣсѣжаніе и жѣвъносѣтъ.“

Дня 22.

Крѣлъ упѣважѣнілъ Мѣнѣстра Марынарѣкі до устѣпѣіе нѣа дѣа мѣастѣ Альбі 5,000 кѣлогр. бронзу дѣа вѣланіа помнѣка слѣвнѣму жѣглѣрзѣовѣ *Lapeyrouse*.

— Хѣіѣѣ *Alexander Wirtemberski* зъ мѣѣѣонкѣа прѣчыбыѣтъ вѣчѣра до Парыжа. — Въ Туїлѣрыѣ чѣагѣлѣ сѣіѣ жѣзѣмѣяѣ обѣіеѣмъ Поѣтовъ наѣвѣчѣзѣаіъныхъ з ѣколѣі зѣносѣіи корѣнаѣы Крѣловѣй *Вѣкторіи* и Цѣсарѣа *Ferdynanda*. Розумѣяѣтъ, же вѣыборъ падѣіе на Хрѣбѣіеѣ *Flahault* до Лондѣну, и на Хѣіѣіа *Brogie* до Мѣдѣолѣану. — Подѣѣѣгъ *Messenger*, на вѣчѣрѣаіъшѣмъ у сѣбѣіе вѣѣчѣрѣзѣо Прѣзѣдѣнтъ Рѣды върѣзѣіе оѣвѣдѣчѣіѣтъ, же гѣбѣінетъ згоѣа о тѣмъ нѣ мѣысѣлі, ажебы сѣіѣ мѣаѣтъ змѣдѣфѣкѣовѣаѣ.

— Мѣнѣстерѣаіънѣй дѣіеннѣкъ вѣѣчѣрѣнѣй заварѣа настѣпѣяѣѣѣѣ депѣсѣѣѣ зъ Тулонѣ под д. 19, кѣтѣра доносѣі о бѣзъпрѣѣкѣдѣѣѣмъ въ рѣчѣнікахъ парламентарскѣхъ зѣдѣрѣзѣіеу въыборѣ: „Бастіа д. 13 мѣіанѣвала депѣуѣванѣымъ на мѣіѣсѣѣ Жѣнерала *Horacyusza Sebastiani*, Жѣнерала *Paoli*, кѣтѣрѣы давнѣо жѣзъ умѣрѣтъ въ Англіи. Вѣзгѣдѣмъ тѣго вѣыборѣу, кѣтѣрѣы мѣсѣіъ бѣдѣзъѣуѣнѣчъ прѣчъ Ізбѣу, зѣпѣвнѣ сѣіѣ порѣзумѣіано, дѣа зыскѣаніа потрѣбнѣго чѣасу, ажебы въыбаѣѣѣ пѣблѣчѣнѣе зѣданіе о вѣыборѣ о-стѣѣѣчѣнѣымъ.“

— Гдѣы на вѣчѣрѣаіъшѣмъ посѣдѣіеніу акадѣміи умѣіѣѣтѣносѣі, бѣѣла мѣова вѣзгѣдѣмъ удѣіелѣніа інѣструкѣы мѣаѣяѣѣмъ налѣжѣѣ до зѣмѣіѣрѣзѣнѣй въпрѣвы науковѣй до Алѣгерѣу, Р. *Bory-de-Saint-Vincent* подѣваѣтъ зачѣаѣ од Конѣстанѣтѣны, гдѣіѣ нѣ жѣстъ пѣвнѣмъ: азѣлі та прѣвѣнѣчѣа дѣлѣго позѣстаніе въ посѣданіу Франѣцы.

— *Sentinelle des Pyrenées* потвѣрѣдѣѣѣѣ доносѣіеніе о порѣзѣіеніу воѣскъ Каролѣстѣовскѣхъ ку Вѣіанѣ, лѣчъ згоѣа нѣ доносѣі о прѣѣйсѣіу прѣчъ Эбро. 9 Баталіонѣвъ подъ розказѣмъ *Guerguѣ*, отѣчѣіѣѣ тѣу тѣвѣрѣзѣѣу, і Жѣнералъ казѣа тамъ прѣвѣзѣѣѣѣ вѣсѣыскѣіе чѣіѣзѣіѣѣ дѣіѣѣѣа зъ Тѣлозы. Лѣчъ зъ рѣсѣѣѣтъ въспѣмнѣіонѣы дѣіеннѣкъ, уважѣа тѣ обѣлѣжѣіе, жѣко вѣыбѣіѣгъ воѣннѣу, дѣа одвѣрѣѣѣнѣіа ба-оѣносѣі *Espartery*. (A.P.S.Z.)

В ѣ о с н ѣ.

Рѣымъ, 13 Марѣа.

Од кѣіѣку днѣі бѣіѣга ту погѣтѣсѣа, же въ рѣѣзѣнѣчъ чѣѣѣсѣіахъ мѣіастѣа, покѣзѣаѣтъ сѣіѣ прѣѣпадѣкі холѣры, со вѣіѣлу мѣіѣсѣжанѣѣѣвъ нѣмѣаѣѣго набѣвѣіѣо прѣсѣтрѣахѣу. Лѣкарѣѣѣ зѣа сѣ пѣвнѣосѣіѣю оѣвѣдѣчѣылі, же зѣаѣѣѣ прѣѣпадѣкі нѣіѣ нѣ мѣаѣѣ спѣлнѣго зъ холѣрѣу і зѣпѣѣѣнѣіе прѣѣпѣісѣу жѣа тѣ skutkomъ вѣіѣлѣгѣтнѣго чѣасу. На успѣкожѣіеніе пѣблѣчѣносѣі, оѣжѣкуяѣѣтъ урѣдѣовѣго зѣпрѣѣѣѣнѣіа тѣіѣ погѣтѣсѣі. (A.P.S.Z.)

И с п а н і я.

Мадридъ, 14-го Марѣа.

Вѣчѣра вѣѣчѣрѣмъ Крѣловѣа давала дѣлѣгѣа аудѣенѣѣѣѣ Пѣану *Ofalia* і Жѣнералѣмъ *Cordova* і *Seoane*, на кѣтѣрѣіѣ постановѣіѣно, же Жѣнералъ *Cordova* мѣа обѣіѣѣ довѣдѣзѣтѣво воѣсѣка, а Жѣнералъ *Seoane* довѣдѣзѣтѣво въ Мадрѣчѣіе. Обѣа Жѣнералѣѣіѣе прѣѣжѣмѣу жѣа јѣдѣнакъ тѣіѣлѣкъ подъ тѣаіѣмъ вѣарѣункѣіѣмъ, же *Espartero* пѣіѣрѣвѣіѣѣ, а нѣіѣлѣі бѣдѣіѣѣ одѣіѣѣтѣу мѣо довѣдѣзѣтѣво, повоѣанѣу зѣстаніе до Мадрѣту. Дѣа тѣго натѣхмѣіастъ въсѣіѣнѣо доѣіѣ гоїца, лѣчъ вѣтъпѣіѣѣ, ажебы онъ прѣчыбыѣтъ въ тѣаіѣмъ прѣѣпадѣку. (A.P.S.Z.)

І У Р Ц І Я.

Morning Chronicle сообщает письмо изъ Константинополя отъ 21-го Февраля, въ которомъ содержится: „Частныя письма изъ Алеппо отъ 30 Января, уведомляютъ о большихъ движеніяхъ войскъ въ тамошнихъ окрестностяхъ. Однако опасенія Порты о вооруженіяхъ Египетскаго Паши, болѣею частью устранены, такъ какъ *Мехмедъ* по сдѣланному ему востребованію, объявить о цѣли учрежденія близъ Багдада лагеря, отвѣчалъ, что настоящее собраніе войскъ имѣетъ только цѣлю вознаградить претерпѣнное въ Геджасѣ пораженіе и что для сего онъ намѣренъ отправить 30,000 чел. подъ предводительствомъ своего сына, вдоль береговъ Евфрата и потомъ чрезъ сѣверныя границы вступить во внутренность области. Такимъ образомъ онъ надѣется привести въ повиновеніе Султану мятежныя племена Аравіи. Между тѣмъ очень сомнительно, что это истинная цѣль его вооруженій. Если принять въ соображеніе, въ какомъ повелительномъ духѣ *Мехмедъ-Али* требовалъ признанія своей независимости и утвержденія наслѣдства для своего сына, то кажется, что онъ своимъ отвѣтомъ хочетъ только усыпить Порту, и потомъ внезапнымъ потрясеніемъ неприготовленнаго своего противника достигнуть своихъ требованій. (A.P.S.Z.)

НЕКРОЛОГИЧЕСКОЕ ИЗВѢСТІЕ.

Русская Грекоунитская церковь лишилась главнаго своего Іерарха, Высокопреосвященнаго Митрополита Іосафата, Архіепископа Полоцкаго, Предсѣдателя Грекоунитской Духовной Коллегіи и разныхъ Орденовъ Кавалера, скончавшагося на 82-мъ году отъ рожденія къ прискорбію его духовной Паствы и всѣхъ знавшихъ его отличныя достоинства. Жизнь сего почтеннаго Архипастыря посвящена была Церкви и Отечеству, которое промыслъ даровалъ ему въ Россіи. Происходя изъ Дворянской фамиліи *Булаковъ*, Гродненской губерніи Слонимскаго уѣзда, онъ получилъ первоначальное образованіе съ 1768 по 1774 годъ въ Жировицкомъ училищѣ, и по внутреннему расположенію къ монашескому званію, особливо же къ древнимъ уставамъ Св. Василія Великаго, вступилъ въ одну изъ обителей Грекоунитскихъ, продолжая между тѣмъ и курсъ ученія Философскаго. Въ 1779 году ему поручена была должность Учителя первыхъ классовъ въ Березвечкомъ училищѣ, а въ 1781 году Риторическій и Шитическій классы въ училищѣ Жировицкомъ. Но это поприще было слишкомъ тѣсно для его любознательнаго духа. Онъ провелъ около трехъ лѣтъ въ Римѣ, гдѣ заслужилъ степень Доктора Богословія и права Каноническаго, и въ 1785 посвященъ въ Іеромонахи отъ Греческаго Архіерея. По возвращеніи въ Литву, способности его обратили на него вниманіе не только Духовнаго Начальства, но и тогдашняго Правительства. Съ 1785 по 1786 годъ былъ онъ проповѣдникомъ въ Виленскомъ Грекоунитскомъ монастырѣ, а въ 1786 году Король Польскій Станиславъ пожаловалъ его въ Епископы Кoadьюторы Епархіи Пинской и Туrowsкой. Въ семъ званіи исполнялъ онъ обязанности Туrowsкаго Епархіальнаго Начальника до 1795 года, т. е. до времени упраздненія сей Епархіи. Когда же въ 1798 году, по Высочайшему повелѣнію Гесударя Императора ПАВЛА I, возстановлена Брестская Грекоунитская Епархія, то Преосвященный Іосафатъ былъ назначенъ Епископомъ оной. Въ 1812 году, въ смутное для западныхъ губерній время нашествія Наполеона, онъ явилъ непоколебимую приверженность къ Престолу; съ 1814 года, по Высочайшей волѣ, кромѣ настоящей своей должности, исправлялъ и должность Начальника Луцкой Грекоунитской Епархіи. Достоинства его сдѣлались весьма извѣстны Императору АЛЕКСАНДРУ I, который въ 1817 году, возвелъ его на упразднившееся мѣсто Митрополита Грекоунитскихъ въ Россіи церквей и наградиъ доходами Онуфріевской Архимандріи въ Епархіи Полоцкой. Прибывъ въ столицу, Преосвященный Іосафатъ занялъ мѣсто Предсѣдателя 2-го Департамента Римскокатолической Духовной Коллегіи, въ коемъ, по тогдашнему порядку, вѣдались Духовныя дѣла Грекоунитскаго исповѣданія. Съ сего времени начались его болѣе общія дѣйствія къ пользѣ церквей Грекоунитскихъ, для коихъ много по возможности дѣлали и прежніе благодѣтели Пастыри, особенно Митрополитъ Ираклій Лисовскій, но и еще много оставалось совершить, чтобы исторгнуть Бѣлое Грекоунитское Духовенство изъ того забвенія, въ какомъ оно оставляемо было печальною политикою бывшей Польской Республики, возвыситъ оное въ глазахъ жителей, дать всѣмъ дѣтямъ духовнаго сословія приличное воспитаніе и въ самыхъ церквахъ возстановить въ первобытной чистотѣ обряды Восточной Церкви и правильность Славянскаго чтенія. Заботливый о ввѣренномъ ему Духовенствѣ, Митрополитъ Іоса-

ТУРЦІЯ.

Morning Chronicle zawiera list z Konstantynopola pod 21 Lutego, w którym czytamy: „Listy prywatne z Aleppu pod 30 Stycznia donoszą o wielkich poruszeniach wojsk w tej okolicy. Obawy Porty względem uzbrojeń Baszy Egiptskiego, są jednak po większej części usunięte, gdyż *Mehmed-Ali* na uczynione wezwanie, ażeby się objaśnił o celu założenia obozu pod Bagdadem, odpowiedział, że teraźniejsze jego zebranie wojsk ma tylko na celu wynagrodzenie poniesionej porażki w Hedżas, i że dla tego ma zamiar wysłać 30,000 ludzi pod dowództwem swojego syna wzdłuż brzegów Eufratu i tak przez granicę północną wkroczyć do środka kraju. Tym sposobem spodziewa się on wkrótce przymusić pokolenia buntownicze Arabów do uznania Sułtana. Tymczasem bardzo wątpić należy: ażali to jest prawdziwy cel jego uzbrojeń. Rozważywszy, jakim nakazującym sposobem, *Mehmed Ali* żądał uznania swojej niezawisłości i potwierdzenia następstwa dla swojego syna, zdaje się, że powyższą swoją odpowiedzią chce tylko uspić Portę, ażeby potem, nagle rzuciwszy maskę, wstrząśnięciem nieprzygotowanego przeciwnika, dojść do celu swoich życzeń. (A.P.S.Z.)

НЕКРОЛОГ.

Ruski Greko-Unicki kościół, utracił głównego swojego Arcy-Pasterza, Najprzewielebniejszego Metropolity Józafata, Arcy - Biskupa Połockiego, Prezydenta Greko-Unickiego Kollegium Duchownego i różnych orderów Kawalera, który umarł mając 82 lata wieku z żalem duchownej jego trzody i wszystkich, którzy znali wysokie jego zalety. Życie tego szanownego Arcy-Pasterza, poświęcone było Kościołowi i Ojczyźnie, którą Opatrzność dała mu w Rosyi. Pochodząc ze szlachetnej familii *Bulhakow*, Gubernii Grodzieńskiej Powiatu Słonimskiego, otrzymał początkowe wychowanie od roku 1768 do 1774 w szkole Żyrowickiej, i z wewnętrznego powołania do stanu zakonnego, szczególnie zaś do dawnych ustaw Św. Bazylego Wielkiego, wstąpił do jednego z klasztorów Greko-Unickich, odbywając tymczasem i dalszy kurs Filozofii. W roku 1779 powierzony mu był obowiązek nauczyciela pierwszych klas w szkole Bereszeckiej, a w roku 1781 był nauczycielem krasomówstwa i poezji w szkole Żyrowickiej. Ale ten zawód nader był szczupłym dla jego umysłu, przywiązanego do nauk. Przepędził około trzech lat w Rzymie, gdzie otrzymał stopień Doktora Teologii i prawa kanonicznego, a 1785 roku wyświęcił go na kapłana Biskup Grecki. Za powrotem do Litwy, zdolności jego zwróciły nań uwagę, nie tylko Zwierzchności Duchownej, ale i owczesnego Rządu. Od roku 1785 do 1786 był kaznodzieją w Wileńskim klasztorze Greko-Unickim, a w roku 1786 Król Polski Stanisław mianował go Biskupem Koadjutorem Diecezyi Pińskiej Turowskiej. W tym stopniu sprawował obowiązki Turowskiego Naczelnika Diecezjalnego do roku 1795 go, to jest: do czasu skasowania tej Diecezyi. Kiedy zaś w roku 1798, z Najwyższego rozkazu Cesarza PAWŁA I-go, przywrócona została Brzeska Diecezya Greko-Unicka, Najprzewielebniejszy Józafat był mianowany jej Biskupem. W roku 1812, w smutnym dla zachodnich Gubernij czasie najścia Napoleona, okazał niezachwiane przywiązanie do Tronu; od roku 1814, z Najwyższej woli, oprócz rzeczywistego swego obowiązku, sprawował jeszcze obowiązek Naczelnika Łuckiej Diecezyi Greko-Unickiej. Zasługi jego stały się bardzo wiadomymi Cesarzowi ALEXANDROWI I, który w roku 1817, wyniósł go na wakującą dostojność Metropolity Greko-Unickich kościołów w Rosyi i obdarzył dochodami Archimandryi Św. Onufrego w Diecezyi Połockiej. Przybywszy do stolicy, Najprzewielebniejszy Józafat zajął miejsce Prezydenta 2 go Departamentu Rzymsko-Katolickiego Kollegium Duchownego, do którego, podług tamtożecznego porządku, należały duchowne sprawy wyznania Greko-Unickiego. Od tego czasu zaczęły się jego więcej ogólne działania ku dobru kościołów Greko-Unickich, dla których wiele, w miarę możliwości, robili i uprzedni dobrze myślący Pasterze, szczególnież Metropolita Herakliusz Lisowski, ale wiele jeszcze zostawało dokonać, ażeby wydobyć świeckie Duchowieństwo Greko-Unickie z tego zapomnienia, w jakim było zostawione przez nieszczęśliwą politykę byłej Rzeczypospolitej Polskiej, podnieść je w oczach obywateli, dać wszystkim dzieciom stanu duchownego przyzwoite wychowanie i w samych kościołach przywrócić w pierwobytniej czystości obrządku kościoła wschodniego i czyste czytania Sławniejskiego. Troskliwy o powierzone mu duchowieństwo, Metropolita Józafat był ożywiany w ważnym swym zawodzie stateczną ku niemu przychylnością świętej pamięci Cesarza ALEXANDRA I-go, i teraz szczególnie panującego Monarchę, i okazał nowe

фать былъ одушевляемъ на важномъ своемъ поприщѣ постояннымъ благоволеніемъ къ нему блаженный памяти Императора АЛЕКСАНДРА I и нынѣ благополучно Царствующаго Государя, и явилъ новые опыты своей приверженности къ законной власти во время Польскаго мятежа. Его окружное воззваніе къ Грекоунитскому Духовенству, пылало негодованіемъ къ сему чуждому вѣрѣ и чести порожденію Французской революціи. Стоя на краю гроба (по собственному его выраженію), онъ молилъ Всемогущаго воздвигнуть всѣхъ Членовъ и Пастырей Грекоунитской Церкви къ единодушному усердію быть поборниками мира и тишины, къ нарушенію коихъ стремились злоумышленники. Ни что столько не огорчало его какъ легкомысліе и неблагодарность ослѣпленныхъ. Онъ желалъ передать каждому свои собственные чувства безусловной преданности Правительству. За то и оба Монарха отличали и цѣнили его приверженность. Съ 1817 года, въ теченіе двадцати лѣтъ, Митрополитъ Иосафатъ былъ постепенно украшаемъ Орденами: Св. Анны 1-й степени, Св. Владимира 2-й степени, Бѣлаго Орла, Св. Александра Невскаго съ алмазными украшеніями, Св. Андрея Первозваннаго также съ алмазами, и наконецъ богатою Панагією; сверхъ того въ 1833 году Именнымъ Высочайшимъ указомъ изъ Епископовъ Брестскихъ возведенъ въ званіе Архіепископа Полоцкаго. Но достойный Представитель своей Церкви не о себѣ заботился, а объ ней, и имѣлъ утѣшеніе видѣть щедроты, постоянно изливавшіяся на нее отъ Престола. Еще въ 1828 году Грекоунитское Духовное вѣдомство, съ преобразованиемъ 2-го Департамента Римско-католической Коллеіи въ отдѣльную Грекоунитскую Духовную Коллеію, получило полную самостоятельность; вскорѣ за тѣмъ положено прочное основаніе воспитанію Грекоунитскаго юношества: учреждены двѣ Семинаріи и двадцать Уѣздныхъ и Приходскихъ училищъ; наконецъ съ передачею всей Грекоунитской части изъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ Оберъ-Прокурору Святѣйшаго Синода, дана возможность Грекоунитскому Духовенству постепенно достигать тѣхъ выгодъ и преимуществъ, какими можетъ пользоваться въ Имперіи одно лишь Духовенство господствующей вѣры. Мститый Іерархъ, глубоко признательный къ симъ милостямъ Царскимъ, не смотря на преклонность лѣтъ, старался и съ своей стороны содѣйствовать всѣмъ благимъ видамъ Правительства, и будучи всегда строгимъ почитателемъ Христіанской древности, неизмѣнно сохранившейся на Востоку, самъ, независимо отъ общихъ мѣръ Коллеіи, дѣлалъ разныя распоряженія къ устройству Грекоунитскихъ церквей по обрядамъ Восточнымъ. Домашняя церковь его въ С. Петербургѣ могла служить образцомъ для прочихъ: здѣсь, хотя и рѣдко по своимъ болѣзненнымъ припадкамъ, онъ совершалъ Божественное служеніе; здѣсь поставлялъ новыхъ Викарныхъ Епископовъ для общихъ Грекоунитскихъ Епархій и здѣсь же давалъ имъ совѣты, какъ служить вмѣстѣ и Царю Небесному и Царю Земному и утверждать Русскую происхожденіемъ паству въ любви къ ея Церкви и къ Россіи. Домашняя жизнь сего Архипастыря соотвѣтствовала гражданской. Онъ любилъ тишину, скромность, уединеніе; былъ для себя бережливъ, но благотворилъ всѣмъ, какъ могъ, и большую часть дня проводилъ въ молитвѣ. Последняя болѣзнь его, приключившаяся отъ разстройства въ желудкѣ, была кратковременна. Видя приближеніе смерти, онъ съ глубокимъ благоговѣніемъ исповѣдался, приобщился Св. Таинъ и былъ соборованъ Св. елеемъ. Государь Императоръ, осведомившись объ опасномъ состояніи больного, изволилъ принять чрезъ Лейбъ-Медика Арендта заботливое участіе въ его болѣзни. Августѣйшее вниманіе подкрѣпило умирающаго старца на одну минуту: уста его произнесли вѣчную благодарность. Непрерывно самъ повторяя наизусть псалмы на Славянскомъ языкѣ, онъ испустилъ послѣдній вздохъ съ сердечною молитвою къ Богу, 23-го Февраля, въ 3 часа по полудни. Всѣ обряды къ напутствію въ жизнь будущую, какъ во время болѣзни, такъ и по кончинѣ его, совершены были надъ нимъ Епископомъ Оршинскимъ Василіемъ, который, по собственному его выбору, былъ еще въ 1834 году опредѣленъ къ нему въ помощь Викаріемъ, и нынѣ, по стеченію обстоятельствъ незадолго до болѣзни его прибылъ въ С. Петербургъ. Торжественное отпѣваніе тѣла сего заслуженнаго Архипастыря происходило въ 26-й день Февраля въ его домовую церковь, а погребеніе тѣла землѣ въ 28-й день того же мѣсяца въ Соборной церкви Троицко-Сергіевой пустыни. (Слб. В.)

Съ 1-го числа наступающ. мѣсяца Апрѣля, принимается подписка на 2-й Кварталь сего года, на газету Литовскаго Вѣстника. — Цѣна по прежнему 2 руб. 25 коп. сереб.

ВИДѢНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Марта 29 д. 1838 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. Лейбъ-Борисскій.

додовы swego przywiązania do prawej władzy w czasie rokosz polskiego. Okolna jego odezwa do Greko-Unickiego Duchowieństwa pałała nienawiścią ku temu niegodnemu wiary i honoru płodowi rewolucyi Francuzkiej. Stojąc już na brzegu grobu (podług własnych słów jego), błagał Wszechmocnego, ażeby wzbudził we wszystkich Członkach i Pasterzach Kościoła Greko-Unickiego jednomyślną żądę bydź obrońcami zgody i pokoju, na których zakłócenie rzucili się źle myślący. Nie go tak nie zasmucało, jak łatwowierność i niewdzięczność zaślepionych. Pragnął on przelać w każdego własne swe uczucia bezwarunkowego poświęcenia się dla Rządu. Za to też obadwaj MONARCHOWIE nagradzali i szacowali jego przychylność. Od roku 1817, w przeciągu dwudziestu lat, Metropolita Jozafat był kolejno zdobiony orderami Św. Anny 1-go stopnia, Św. Włodzimierza 2-go stopnia, Orła Białego, Św. Alexandra-Newskiego z brylantowemi ozdobami, Św. Andrzeja pierwszego wezwania także z brylantami, i nakoniec kosztowną Panaگیą; nadto, w roku 1833 przez Najwyższy Imienny Ukaz podniesiony został z Biskupa Brzeskiego na Arcy-Biskupa Połockiego. Ale godny Reprezentant swego Kościoła nie o sobie myślał, lecz o nim, i cieszył się widząc łaski, które statecznie od Tronu zlewały się na Kościół. Jeszcze w roku 1828 duchowny zarząd Greko-Unicki, zamienieniem 2-go Departamentu Rzymsko-Katolickiego Kollegium w oddzielne Greko-Unickie Kollegium Duchowne, otrzymało zupełną niezawisłość; wkrótce potem położono gruntowne osnovy wychowania młodzieży Greko-Unickiej: założono dwa seminaria i dwadzieście szkół powiatowych i parafialnych; nakoniec po oddaniu całej części Greko-Unickiej z Ministeryum Spraw Wewnętrznych Ober-Prokuratorowi Najświętszego Synodu, dano możność Duchowieństwu Greko-Unickiemu otrzymywać kolejno te korzyści i prerogatywy, jakich może używać w Cesarstwie samo tylko Duchowieństwo wyznania panującego. Sędziwy kapłan, przeniknięty do głębi duszy wdzięcznością, za te łaski MONARSZE, pomimo podeszłego wieku, starał się ze swej strony dopomagać wszystkim widokom Rządu, dobro na celu mającym, i będąc zawsze gorliwym czcicielem starożytności Chrześcijańskiej, która się bez odmiany zachowała na wschodzie; sam, nie zależnie od ogólnych środków Kollegium, czynił różne rozporządzenia do urządzenia Kościołów Greko-Unickich podług obrządku Wschodniego. Domowa jego kaplica w St. Petersburgu mogła służyć za wzór dla innych: tu, chociaż rzadko, dla swej choroby, odprawiał mszą świętą; tu święcił nowych Biskupów Wikaryalnych dla obu Dyecezyj Greko-Unickich i tu podawał im rady, jak mają służyć razem i Królowi Niebieskiemu i Królowi Ziemijskiemu i utwierdzać Ruską z pochodzenia trzodę w miłości ku jej Kościołowi i ku Rosyi. Domowe życie tego Arcy-Pasterza odpowiednie było obywatelskiemu. Lubił spokojność, skromność, samotność; był dla siebie oszczędnym; ale innym wyświadczał dobrodziejstwa, podług możności, i większą część dnia trawił na modlitwie. Ostatnia jego choroba, pochodząca od zrujnowania żołądka, była krótka. Widząc przybliżanie się śmierci, z Chrześcijańską pobożnością odbył spowiedź, przyjął Sakramenta Świętego i ostatecznie olejem świętym Pomazanie. Cesarz Jego Mość, dowiedziawszy się o niebezpiecznym stanie chorego, raczył oświadczyć przez Leib-Medyka Arendta, swoje troskliwe uczęstnictwo w jego chorobie. Ten okaz Najłaskawszych względów, pokrzepił umierającego starca na chwilę: usta jego wieczną wymówiły podziękę. Nieustannie powtarzając na pamięć psalmy w języku sławiańskim, wydał ostatnie technienie z serdeczną modlitwą do Boga, 23-go Lutego, o godzinie 3-ciej z południa. Wszystkie obrządki na drogę wieczności, tak w czasie choroby, jak i po jego skonaniu, odprawiał Biskup Orszański Bazyli, który, z własnego jego wyboru, był jeszcze w roku 1834 przeznaczony mu do pomocy Wikaryuszem, a teraz, ze zbiegu okoliczności, nieco przed jego chorobą przybył do St. Petersburga. Uroczyste nabożeństwo nad zwłokami tego zasłużonego Arcy-Pasterza, odbywało się dnia 26-go Lutego w domowej jego kaplicy, a oddanie ciała ziemi dnia 28-go tegoż mѣсяca w Sobornej Cerkwi Troickiego klasztoru Św. Sergiusza. (G.S.P.)

Od dnia 1-go nādchodzącęgo mѣсяca Kwietnia, zaczyna się prenumerata na 2-gi tego roku Kwartal gazety Kuryera Litewskiego. — Cena zwyczajna rubli srebrem 2 kop. 25.